

ת"פ 66313/12/15 - מדינת ישראל נגד מאיר יוסף סניור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 66313-12-15 מדינת ישראל נ' עליאש ואח'

לפני	כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד טל תבור ועו"ד עדי אפלבוים-גרומן
נגד	מאיר יוסף סניור
נאשם	ע"י ב"כ עו"ד ירון חיים

החלטה

המאשימה מבקשת להגיש כראיית הזמה פלטים ממאגר הנתונים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הנוגעים למספר הלידות בשנים מסוימות (להלן: "הפלטים", "הלמ"ס" בהתאמה), וזאת, ללא זימון עד, בהיות הפלטים, על פי הנתען, בבחינת תעודה ציבורית הקבילה לאמיתות תוכן.

ב"כ נאשם 10 אינו חולק על עצם היותו של החומר המבוקש משום ראית הזמה, אך חולק על הרלוונטיות של הראיה, וכן טוען שלא ניתן להגיש את החומר המבוקש כתעודה ציבורית ללא עד.

ההלכות המשפטיות הנוגעות לתעודות ציבוריות מוכרות, אין בכוונתי לפרטן, ואני מפנה להוראות סעיף 29 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971, ולדרישות הנוספות שנקבעו בפסיקה כמפורט בהרחבה בע"פ 347/88 דמיאניוק נ' מדינת ישראל, וכן לעמ"ה (ת"א) 142/92 רצון נ' פ"ש נתניה אליו הפנו שני הצדדים.

כדי לקבוע אם הפלטים מקיימים את דרישות הדין, עיינתי בהם. מדובר בהדפסה מתוך אתר האינטרנט של הלמ"ס תחת הערך "אוכלוסיה" "לידות".

אקדים ואעיר שלא הוצגו כל טעמים לכך שמקור הפלטים בלמ"ס, הגם שמשרד הפנים הוא הרשות השלטונית האמונה על רישום ותיעוד לידות ומיתות.

אכן, בהתאם לסמכויות הלמ"ס מכוח פקודת הסטטיסטיקה [נוסח חדש], תשל"ב - 1972 (להלן: "הפקודה"), רשאית הלמ"ס במסגרת מפקד או שלא במסגרת מפקד לאסוף נתונים ביחס לאוכלוסייה. עם זאת, בהתאם להוראות הפקודה נדרש לשם כך אישור הממשלה, וקיימים תנאים נוספים הנוגעים לאיסוף פרטים בשיתוף פעולה של הלמ"ס עם מוסדות מדינה המוסמכים על פי דין לדרוש את אותם פרטים. מתוך הפלטים שהוצגו לעיוני לא ניתן לדעת שאותם תנאים התקיימו.

זאת ועוד, הפלטים שהוצגו לעיוני אינם מהווים מסמך רשמי מכל סוג שהוא, הם אינם חתומים, אין ידיעה מי ערך אותם או קיבץ את הנתונים, אין בהם הבהרה אם הם מבוססים על נתוני משרד הפנים או על מפקדים של הלמ"ס או על מקור אחר, לא צוין אם ריכוז הנתונים הוא במהלך נהג העבודה הרגילים ועל פי נהלי הלמ"ס ולא הובהר כיצד הנתונים נשמרים בלמ"ס.

בנסיבות אלה, גם לאחר שלקחתי בחשבון את הגמישות המסוימת בה התייחסו בתי המשפט לתנאים שנקבעו בחוק ובהלכה הפסוקה להכשרת תעודה ציבורית לאמיתות תוכנה, הגעתי למסקנה, כי הפלטים שהוצגו, באופן בו הוצגו, אינם כוללים די נתונים כדי להביא למסקנה שרמת הדיוק בהם היא כזאת עד כי ראוי לסמוך על אמיתות הנתונים ואין צורך בעד שידרש אליהם ויאמתם.

לפיכך, איני מקבלת את הטענה שמדובר בתעודה ציבורית ואיני מתירה את הגשת הפלטים ללא עד מאמת.

מסקנה זו מיתרת את הצורך להכריע בטענת הרלוונטיות, ואולם מצאתי לנכון במסגרת החלטה זו להדרש גם לטענה זו כדי לחסוך התדיינויות נוספות.

לעניין הרלוונטיות של החומר המבוקש, לא מצאתי בטעמי ההתנגדות של הסנגור, הקשורים כולם למשקל ראיות ההזמה, כדי להביא למסקנה שאין מדובר בראיה שהיא רלוונטית לסוגיית המספר המקסימלי של המבוטחים בני 18 בקופ"ח מאוחדת בכל שנה. עצם העובדה שלטענת הסנגור עשויות להמצא ראיות אחרות לסוגייה זו, שהן יותר קונקרטיות, אינה מפחיתה מהרלוונטיות של החומר שהגשתו התבקשה, כשבהקשר זה עומדת לסנגור האפשרות לעתור לקבלת צו המופנה לקופת חולים בהתאם למוסכם.

אשר על כן הבקשה להגיש את הפלטים כתעודה ציבורית נדחית.

ההחלטה תשלח לצדדים.

הערת ביהמ"ש: בטעות נחתמה החלטה זוהי הכוללת חומר עזר שהוא מקטע מפסיקה, חומר שאינו קשור להחלטה גופה. בתיאום עם הצדדים, ההחלטה הקודמת נמחקת ממערכת נט המשפט כשמובהר שההחלטה הנוכחית זוהי לחלוטין להחלטה הקודמת ורק הוספו בה שמות הצדדים לבקשת הסנגור והושמט חומר העזר בסיום ההחלטה.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשע"ח, 01 מאי 2018, בהעדר הצדדים.